

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. CXXXIV. Romana fideicommissi de Cæsiis. An, & quando fideicommissum capiat bona propria hæredis, vel ei jure proprio competentia; Et quando testator gravare possit hæredem in bonis propriis; Et ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

dentibus; Licet enim pro meo sensu ex quibuscumque etiam levibus conjecturis istius regulæ limitatio de facili admitti debeat, cum in effectu ista sit verborum formula resultans magis à stylo seu formulario Notariorum, quam quod denotet discretam testatoris voluntatem, Attamen quia placuit ita dictam regulam firmare, quoties aliæ conjecturæ non urgerent, admittebam cum illa procedendum esse ut advertitur *disco. preced.*

Verùm quia eadem Rota coram Pamphilio usque ab anno 1601. firmavit adesse alterum fideicommissum magis amplum, implicite deductum ex dicta ratione, principaliter, ac dispositivè adjecta prohibitioni alienationis bonorum stabilium, ita ut resultaret limitatio regulæ resultantis ex vulgari *deca. Oldradi conf. 21.* undè filii in conditione positi, non solum non facerent deficere conditionem, sed censerentur etiam vocati & gravati cum successivo fideicommissio juxta dictas decisiones 44 & 47. par. 1. rec. 14. præsuppositas in dictis aliis decisionibus 1138. coram Fenis & 91. coram Othobono, quas juxta eundem stylum de quo supra præsupponere oportebat.

Hinc proinde istis decisionibus retentis, dicebam pernecessè resultare inclusionem istorum bonorum sub hoc eodem latiori implicito fideicommissio deducto ex dicta ratione perpetuæ conservationis bonorum ad memoriam testatoris, ac substitutionem familiæ Fulcorum, dum dicta ratio seu dispositio, ut patet ex verbis supra registratis, & quæ percutit reliqua bona cadentia sub hereditate universalis, ac ista cadentia sub prælegato, ideoque nulla videbatur subesse ratio, ob quam in unis, & non in aliis fideicommissum resultaret, ex vulgari axiomate, quod una & eadem dispositio respiciens plura determinabilia debet omnia pariformiter determinare, ac propterea quod, Vel debebant revocari dictæ decisiones, Vel quod eis præsuppositis, pernecessè dandum esset fideicommissum etiam in istis bonis.

Quinimò observabam, nimirum claram videri hujus testatoris voluntatem sub dicto fideicommissio magis ista bona quam reliqua includendi, nedùm quia, ut in factis supponebatur, erant majora & meliora, sed etiam quia erant in patria, & in quibus magis ejus memoriam conservari voluit mediante habitatione continua unius de familia, unde prorsus absonum ac improbabile videbatur, quod reliqua bona minoris qualitatis in exteris locis existentia deberent conservari in familia & sub fideicommissio ordinato ad conservandam testatoris memoriam, ac familiæ honorem, & quod ista meliora & existentia in propria patria, præsertim antiqua domus propriæ habitationis transire possent vel deberent ad penitus extraneos.

Et propterea, verus ac germanus hujus dispositionis intellectus mihi videbatur, quod istud verè & propriè non esset prælegatum contradictorium ab hereditate, à qua formiter abscissa essent bona sub eo comprehensa, sed esset solum quedam destinatio præcipua ac privilegiata portio, quam haberet primogenitus, seu ille, qui capitis domus figuram facturus esset in patria, habiturus domos cum subsidio aliorum bonorum relictorum correspondivè ad ipsam habitationem tanquam per quamdam speciem majoratus ita grossolano modo explicati, dum sæpius dixi istud esse legatum ad favorem habitatorum &c. & sic quod revera non intrarent dicti termini generales super questione prælegati cadentis sub fideicommissio necnè.

Quodque illa verba ad memoriam testatoris, præferant contemplationem agnationis cæteris rela-

tis Rot. dec. 537. num. 9. & decis. 174. num. 4. p. 1. Gioyagnon. conf. 36. lib. 4.

ROMANA FIDEICOMMISSO DE CAESIIS

PRO
DOMITILLA CÆSIA
CVM
DVCE SILICIS.

Casus decisus per Rotam pro Duce,
concordatus,

An, & quando fideicommissum
bona propria hæredis, vel sub
proprio competentia; Et quomodo
testator gravare possit hæredem
bonis propriis; Et quatenus
quando censetur voluisse,

S Y M M A R I V M.

- 1 Acti series.
- 2 Decisiones causa.
- 3 De punctis cadentibus sub disputatione.
- 4 An secunda dispositio censetur facta in executione primæ seu promissionis de faciendis, vel promissionis diversæ remissionis.
- 5 Promissio de donando, an importet donationem.
- 6 Concedens, vel promittens armatum vel aliter, concedere vel promittere tot bona, quantum dictum præbeant.
- 7 Sub prohibitione detractionum, quem veniens.
- 8 De eodem, & quando veniant etiam illæ, quæ non venient.
- 9 Quomodo hic punctus decidi debeat.
- 10 Donatarius non potest retrahere, seu aliter revocare donationem contemplatione matrimonii, num. 12.
- 11 De materia captatoria, & num. 13.
- 12 Declaratur conclusio, de qua num. 10.
- 13 De eadem materia captatoria.
- 14 Testator potest disponere de bonis hæredis, & gravare in bonis propriis.
- 15 Sed hæc voluntas non præsumitur.
- 16 De limitationibus, seu moderatationibus conditionum, qua num. 14.
- 17 Quando clarius invret conclusio, de qua num. 14.

D I S C. CXXXIV.

Contemplatione matrimonii contracta
Federicum Casium, & Palestrinum
nam, promissit Cardinalis Petrus Donatus
derici patris de anno 1579. et facere de
nem tot bonorum, quæ darent annum reditu
scutorum 3. m. cum obligatione effectum
cliam donationem per duos meos antequam

monium contraheretur; De anno autem 1583. dicto matrimonio imminente, cum dictus Cardinalis esset Bononiæ Legatus, ibi, nulla facta mentione dicti matrimonii, dictæque præcedentis promissionis, enunciato solo motivo agnationis, eidem Federico donationem fecit plurium bonorum, quorum fructus dictum redditum adæquabant ac fortè excedebant, adjecto onere perpetui fideicommissi cum ordine primogenitura, prius in linea masculina ipsius Federici, deinde in altera Marchionis Riani, qui postea evasit Dux Cæræ pariter nepotis, atque deinde in altera secundogeniti Ducis Aquæspartæ etiam nepotis vel agnati de eadem familia; Et denique idem Cardinalis moriens heredem instituit eundem Federicum cum eodem fideicommissio, descriptis in testamento omnibus bonis, inter quæ descripta fuerunt contenta in dicta donatione; Defuncta verò dicta linea masculina Federici in Cardinali Petro Donato juniore ultimo ex eius filii masculis superstitibus Domitilla etiam filia; Hinc Dux Cæræ prætendens ad ejus favorem apertum esse fideicommissum, possessionem omnium bonorum illic, ac forsan adhuc viventis dicto Cardinali adeptus est, unde propterea orta lite cum Domitilla dicti Cardinalis herede, ac introducta causa in *Rota coram Duno-otto*, assumptaque disputatione super possessorio retinenda, sub die 14. Maii 1677. pro Domitilla responsum fuit, ut patet ex *decisione 993.* inter illas impressas ejusdem *Duno-otto*; Defuncto autem ad breve tempus præfato Duce Cæræ absque prole, unde propterea ista quoque linea defecit, apertoque fideicommissio ad favorem Ducis Siciliæ secundogeniti Ducis Aquæspartæ, cum utrumque fideicommissum in donatione ac testamento respectivè ut supra ordinatum, esset clarum ac litterale, solaque jura Domitillæ consistere in pluribus detractionibus, inter quas prætendebatur illa tot bonorum, quæ fructarent dictum redditum scut. 3. m. ad formam dictæ promissionis contemplatione matrimonii, nullum continentis onus; E conversò autem præfatus Dux fideicommissarius prætenderet dictam promissionem jam impletam fuisse cum præfata subsequens donatione facta in Civitate Bononiæ, ac per Federicum acceptata, continente dicti fideicommissi onus; Quodque in omnem eventum, ubi etiam ad formam dictæ primæ promissionis Federici jus quæsitum esset ad bona dictum redditum præstantia, liberè & absque onere, adhuc tamen cum dicto Cardinalis in testamento, instituto herede eodem Federico, illum nominatim gravasset in omnibus bonis extantibus, super quibus controversia erat, amplissimè prohibita quacumque detractione, dictusque Federicus hereditatem acceptasset, dicebatur ita omnem dirimi questionem; Hinc propterea concorditer assumpta fuit disputatio super hoc solo puncto in eadem *Rota coram Melio* in locum *Duno-otto* interim defuncti subrogato, datoque dubio, *An bona ut supra donari promissa caderent sub fideicommissio, vel potius spectarent ad Domitillam tanquam libera?* sub die 13. Maii 1678. ad favorem fideicommissarii prodit resolutio, confirmata sub die 10. Decembris 1679. deinde verò per concordiam controversia finem habuit, dictarumque decisionum prima est impressa *decis. 349. par. 12. recent.*

In hujusmodi autem disputationibus, tres fuerunt puncti; Primò an dicta donatio facta in Civitate Bononiæ esset diversa à præcedenti promissione facta in Vrbe contemplatione matrimonii ut

Card. de Luca de Fideic.

supra, vel potius eadem; Secundò, quatenus esset diversa An dictus Cardinalis donator in testamento voluerit etiam bona in dicta promissione contenta includere sub fideicommissio, seu verius sub prohibitione detractionum includere istam; & tertio, quatenus voluerit, an potuerit.

Primus punctus videbatur potius facti quam juris, atque licet ego & ceteri pro Domitilla scribentes plures deducere ponderationes ad probandam diversitatem, ex iis, quæ in hac eadem causa super hoc puncto habentur in sua materia *sub tit. de donationibus*, attamen reflectendo ad voluntatem, semper mihi visum fuit ex circumstantiis facti, atque istius tota serie inspecta, clarum videri identitatem, quod scilicet secundus actus fuisset in executionem primi, ideoque ab initio in congressibus habitis pro directione causæ cum aliis Advocatis, ac defensoribus, sui in hoc voto, in quod si alii devenissent, utriusque, ex meo etiam tractatu, longè pinguior concordia sequuta fuisset, unde resolutiones, utpotè juxta votum, probabiles visæ fuerunt.

Idemque super secundo puncto voluntatis circa comprehensionem bonorum sub fideicommissio, quoniam si quæ difficultas non improbabiler adesse posset attenda sola donatione, illa penitus removeretur ex testamento, dum in eo nominatim testator descripsit omnia bona contenta in dicta donatione, ac alia hereditate remanentia, unde propterea de plano intrabat regula vulgaris *tractus in l. ille aut ille ff. deleg. 3.* quod in claris & expressis non intrant præsumptiones & argumenta, & sic quoad comprehensionem ipsorum bonorum contentorum in donatione factæ Bononiæ, nulla cadebat difficultas.

Quatenus verò subsisteret hujus partis prætenfio circa punctum præcedentem, quod scilicet dicta donatio diversa esset à præfata præcedenti promissione facta contemplatione matrimonii, tali casu, cum in ista promissione nulla bona deducta essent ad speciem, sed solum promissum fuisset in genere donare tot bona, quæ darent annum redditum scut. 3. m. Hinc dici non poterat ex hujusmodi promissione aliquorum dicti promissoris bonorum dominium promissario quæsitum esse, quoniam quicquid sit de questione, de qua in celebri *Romana donationis de Castellanis coram Cocino decis. 58. par. 6. rec.* quæ in materia circumferretur magistralis, ac pluries in dicta sua materia *sub tit. de donat.* An promissio de donando importet necne donationem ad effectum translationis dominii, vel potius, (ut verius videtur) accedente præsertim juramento exclusa pœnitentia producat solam actionem ad implementum, seu ejus loco ad damna & interesse, Attamen id percutit casum, in quo in promissione certa bona ad speciem deducantur; Ideoque id cadere non poterat in hac facti specie, in qua promittebatur in genere donare tot bona, quæ hunc redditum fructarent.

Licet enim facta promissione annui redditus, promissa censentur tot bonæ in proprietate, ex quibus iste fructus percipiatur ad *text. in l. si quis argentum C. de donat.* ac in specie cæteris relatis firmant *Soccin. jun. conf. 60. num. 40. cum sequen. lib. 4. Surd. conf. 219. num. 9. cum sequen. Rota in Romana prætenfio supplementi dotis 5. Decembris 1663. coram Cerro*, Attamen nunquam id importare poterit aliquam dominii translationem, quamvis retinenda esset opinio, quod promissio de donando importaret veram ac perfectam donationem

D d 3

nationem

nationem, stante incertitudine resultante à promissione in genere, quæ per promissorem in aliis bonis pro ejus arbitrio adimpleri potuisset, Et consequenter ita remanebat solum actio pro implemento, & ad quanti interest, & sic tanquam creditum seu detractio, ideoque non cadebat quaestio, an sub fideicommissio eaderent bona ad heredem gravatum proprio jure competentia, cum in effectu ipsa bona ad ipsum non spectarent, sed solum cadebat altera quaestio circa prohibitionem detractorum, ac scilicet ista detractorum species veniret nec nò.

Et in hoc, regula videbatur assistere huic parti juxta *cons. Oldrad. 297. nu. 2.* cum aliis, de quibus pluries in sua materia *sub tit. de detractoribus*, praesertim in *Romana fideicommissi de Allerinis*, quod scilicet facta prohibitione detractorum, intelligitur de legibus, non autem de hujusmodi accidentalibus ratione æris alieni seu aliis competentibus, nisi verborum amplitudo vel alia conjectura & circumstantia suadeant diverfam voluntatem, cujus, ac facti potius quam juris est quaestio, potissimè verò ubi ad speciem deductæ essent aliqua detractio, puta quia prohibita esset detractio legitimæ & trebellianicæ, & quæcumque alia &c. cum verbum, *aliis*, denotet similitudinem, ex deductis in dicta sua materia.

Verùm reflectendo ad veritatem, mihi probabilis videbatur, voluntatem assistere pro hujus etiam detractoribus comprehensione, non solum ob generalitatem illorum verborum, *quavis de causa*, quod solum consideratur in hujus causæ decisionibus, praesertim in secunda in fine ex generaliter deductis apud *Greg. dec. 87. nu. 10. & 327. nu. 3. & apud Orthob. dec. 67. nu. 3.* cum similibus, cum ista consideratio videatur nimis vaga & generalis; sed ex ea particulari circumstantia, quod cum ageretur de docto, diligenti, & accuratissimo testatore, rectè sciente, quod ad effectum constituendi annuum redditum scut. 3. multa bona stabilia notabiliora partem ejus assis absorbentia necessaria fuissent, utique clara ejus fatuitas fuisset, omnia ejus bona tanquam dicto perpetuo fideicommissio in tribus lineis conservatura distinctè describere cum strictissima prohibitione alienationis, ac præcepto omnibus pro tempore successoribus, acceptandi suam dispositionem, ac faciendi diligens inventarium cum obligatione restituendi, si non cogitasset istam detractioem includere, dum per eam dicta dispositio tam summo studio ordinata, pro notabili parte inanis ac elusa remaneret; Atque istæ videntur considerationes, cum quibus in ultimarum voluntatum indagatione sive interpretatione procedendum est, non autem inspiciendo quid dicant *Oldrad.*, vel *Isannes*, & *Martinus*, & praesertim *Consulentes*, sive cum regulis & propositionibus generalibus.

Demùm quoad tertium ac ultimum motivum potestatis, An scilicet posita voluntate, potuerit dictus Cardinalis donator hujusmodi onus adijcere illis bonis, quæ contemplatione matrimonii ut supra simpliciter & liberè donati promissum fuerat, Ego & cæteri more Advocatorum ingenium acuentes, ac etiam pro scripturarum ornatu, sive ad illam ingenii ostentationem, quæ ignaro vulgo placere solet, cum superfluis evagationibus, duo fundamenta deducebamus; Primò quod cum ageretur de donatione facta contemplatione certi ac determinati matrimonii, quamvis etiam admitteretur, ad illam non censerì vocatos

filios ex eo procreandos uti filios *intra* vel *extra* esse primarium non haberent, atque bonorum donatorum dominium soli sponso acquireretur, huc tamen ob interesse secundarium, quod & filii habere dicuntur in hujusmodi donationibus illæ retrocedi seu diminui, aut aliâ contrarietate consensu donatarii non possunt, ut certè *Merlin. dec. 515. aliâ decif. 44. par. 6. rec. l. 1. turin. conf. 15. Rota in Romana donatione de anno 14. Maji 1657. coram Melio impress. de anno par. 12. recent. in Urbinate. pecuniaria coram spio impress. post. Patell. decif. 42. cum plur. seq. eadem 23. Junii 1668. coram Vicecomite, & quæ sua materia *sub tit. de donationibus*.*

Et secundò quod ille modus disponendi, relinquendi scilicet bona alicui sub lege, ut si res vel legatarius bona propria sine dispositione supponeret, sapere videtur quamdam dispositionis captatoriam, quam non dubium jure esse improbam, ad communiter notata *viliestas in l. captatoria ff. de legat. 1. & in l. captator. Cod. de testam. militar. & Canonias in cap. de testamenti ex relatis per Mart. de Juss. p. qu. 11. art. 2. latè *Surd.* qui multos colligit ubi *Adden. Rota dec. 178. & 350. par. 6. rec. de p. 11. numer. 3. & seqq. coram Duræ. dec. 54. aliis in sua materia sub tit. de testamentis*, vertitur hanc proprie esse veram captatoriam, autem illam quam ex antiquioribus ibi relictis stinguendo plures casus exemplificat *Rota de par. 6. ex nu. 4. ad 13. & d. dec. 23. p. 11. ut ubi vertitur apud Martin. Anar. dec. 73. nu. 14. & still. tom. 2. controv. cap. 6. nu. 1. & sequen. de de testam.**

Neutrum tamen motivum subsistendum habebat, Non quidem primum, quoniam vertitur in dicta sua materia *sub tit. de donationibus*, praesertim in *d. Romana de Jordanis & Primæ pecuniaria*, in quibus supra allegata decisio prodierunt, nullitas actus verè ac proprie in illis fraudulenti retrodonationibus, in illis & deelarationibus, quæ occultè fuerunt donantem & donatarium ad eludendam spem vel ejus parentes; Sive quando agatur de actu gestus per sponsum donatarium per totam nationis emolumentum in fructu durante matrimonio, Vel etiam ad summum ipsius territorii pationem cum omni moda denudatione, etiam post matrimonium dissolutum, ut non remaneat illa probabilis spes pinguiora hereditatis successione filiorum, quæ considerata est etiam in illis donationibus quorum dominium sponso non autem filiis acquiritur, Sicut ubi fiat actus laudabilis, qualis reputatur etiam primogenituræ, ut advertitur *d. decif. 23. par. 1. & in alia præcedenter edita in eadem causa coram Orthobono inter suas decif. 182. cum aliis in Romana feudis sub tit. de feudis d. 5. & per quæ actum non præjudicatur uxori ac filiis in bono fructu durante matrimonio, minusque in post illud dissolutum, donec filii vel descendentes supersint, considerato solum aliquo præjudicio feminarum.*

Què admodum n. si idem vir donatarius debeat quoniam de hujusmodi donatione jure imperio deicommissi vocati non sunt filii uti filii, sed isti habent illud interesse quod nostri vocamus *darium*, non dubitatur, quod relicta filii legem

de reliquis pater disponere potest in quoscumque extraneos, vel in eosdem qui qualitatem hereditariam habentes, ad debita & legata, aliaque onera quantumvis voluntaria renentur, ita nulla penitus dubitandi ratio subesse videtur, cur & hic actus fidei dubitandi ratio subesse videtur, cur & hic actus fidei non possit, cum revera conclusio procedat in actibus fraudulentis & collusivis, vel ad summum etiam in sinceris, per quos præjudicetur pinguiori ac decentiori sustentationi onerum matrimonii eo durante ex ibi deductis.

Quo vero ad alterum motivum, quidquid sit de materia captatoris in casu suo, & an intrent nec ne plures distinctiones, quæ in ea dari solent, An scilicet adjiciatur per viam conditionis quæ vitiet, vel vitata remaneat, & an relevet, quod id fiat bono animo, honestumque finem habeat, cum alia de quibus apud allegatos, ac alios apud eos, & in dicta sua materia sub tit. de testamentis, præsertim in Romana hereditatis de Spatis; Omnia hæc extranea erant à casu, unde propterea, cum consueta fallacia Consulentiæ ad causæ servitium continebant inanes evagationes ac suspensas captarum repletiones, cum verè ac propriè non intrarent terminis captatoris, qualis dieitur, quando quis captare vult aliena bona cum pallio honoris in suis, quia nempe instituto te si tu institueris me, vel alium quem ego voluero ita cum hoc improbo artificio alienas hereditates ac successiones captando, eo modo quo pisces cum esca posita in hamo captantur.

Iidem enim continet gravamen, quod testator adjicit ei quem honorat, etiam in ejus bonis propriis, atque in jure receptum est, ut cessantibus restrictionibus de quibus infra, testator disponere possit de bonis propriis hæredis, vel aliorum quem honorat, illaque supponere eidem fideicommissum cui ejus hereditatem ac bona propria supposuit, ad text. in l. unum ex familia §. sed est fundum. & l. Imperator §. si centum & l. cum pariter ff. de legat. 2. gloss. Bart. Cuman. & alii in d. §. sed est fundum, cum aliis apud Duran. dec. 93. & 119. ubi advertitur de potestate non dubitari, sed solam questionem esse voluntatis, quæ in dubio non præsumitur, cum præsumptio sit aliquem testari velle de propriis non autem de alienis; fortius verò si dispositio juxta consuetam formulam, dicitur in bonis suis &c. Sed si constet de voluntate, non dubitatur de potestate, etiam ipso hærede vel honorato, postquam hereditatem vel dispositionem acceptavit contradicente; multò magis & absque dubio, ubi, ut in præsentis contradictio non accedit, minusque concurrat aliqua ex rationibus dubitandi de hujusmodi potestate gravamen honoratum etiam in bonis propriis.

Primò scilicet, ubi gravamen esset de universa ejusdem honorati hereditate omnium ejus bonorum & jurium complexiva, adeo ut ita sibi remaneret adempta testandi facultas ex deductis per Peregr. de fideicommiss. art. 33. num. 49. & sequent. quod in præsentis non intrabat, dum agebatur de certis bonis tantùm; Et secundo ubi gravamen excederet emolumentum, quia nempe plus importarent bona propria, in quibus quis gravatur, quam ea, in quibus honoratur, quo casu probabilius videtur hujusmodi gravamen, non quidem vitari in totum, sed moderari ac reduci ad limites emolumentum, per quamdam speciem reductionis hujus quasi contractus ad justitiam & æqualitatem ex deductis per Peregr. cons. 63. lib. 4. ubi concordantes, quæ difficultas pariter non intrabat, cum emolumentum

aliorum bonorum hereditatum ad æquales ac excederet.

Clarius verò ac extra omnem dubitationem, quoniam verè ac de facto iste donatarius seu honoratus nullum sentiebat damnum vel gravamen in bonis propriis ex propria industria, sive ex suorum majorum successione obventis, adeo ut ejus patrimonium diminui diceretur, sed erat in bonis propriis ejusdem gravantis, quæ ex quadam juris fictione vel subtilitate ex titulo lucrativo spectare dicebantur ad gravatum jure proprio; ac etiam (& satis ad rem) & quod donatio oneri non contradicente, sed illud libenter acceptante contra omnem verisimilitudinem, dum agebatur de summa adeo notabili, satis probabile argumentum resultat, quod ab initio id in utriusque animo fuerit, atque cum tali intentione concorditer ipsa promissio facta esset, quamvis non explicaretur, ideoque resolutiones probabiles vitæ sunt, solaque dubitandi ratio percutere poterat voluntatem, an scilicet secunda donatio facta esset accumulativè cum prima promissione, vel potius contineret dispositionem diversam, & quatenus res se haberet juxta hanc secundam partem, an sub prohibita one detractionum veniret ista ut supra, & quæ dubitandi ratio dedit ansam concordiz.

ROMANA PRIMOGENITURÆ DE CARDELLIS

PRO

ASDRUBALE CARDELLIO

CUM

CAROLO FRATRE.

Casus disputatus coram Arbitris, & postea concordatus.

Decadem materia potestatis gravandi hæredem in bonis propriis seu proprio jure competentibus; Et in specie, An in bonis donatis contemplatione matrimonii possit donator adjicere fideicommissum cum ordine primogenituræ in præjudicium aliorum filiorum; Et incidenter aliqua de onere multiplici in juncto gravato, an cesset ob reservatam facultatem gravanti deputandi alium administratorem.

S Y M M A R I U M.

1. *Facti series.*
2. *De punctis controversis.*
3. *An dos extrahatur ex fideicommissis etiam per provi-*

sum,
D d 4